

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Francisci Tvrriani Societatis Iesv, Aduersùs Magdeburgenses Centuriatores pro Canonibus Apostolorum, & Epistolis Decretalibus Pontificum Apostolicorum, Libri Quinq[ue]

Torres, Francisco de

Coloniae, 1573

VD16 T 1629

Cap. III. Defensio Canonis Apostolorum 48. de quadragesimae ieiunio, & quartae, ac sextae feriae. Et quomodò Dominus noster, & Apostoli eius, & Sancti Prophetae ieiunia indixerunt: & ieiunia indicta ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-29685

de vxore intelligi. quod in eadem epist. c. 9. Magdeburgenses volunt. Citāt præterea contra hunc Canonem Apostolorū cap. quartum Epistolæ prioris ad Timoth. quasi hic canon omnibus prohibeat nubere: & nuptias cum Manichæis & Marcionistis damnet, quas tamen Apostolorum canones celebrant, & probant, & earum vituperatores condemnant. Sed Magdeburgenses, quia nihil interesse putant, vtrum damnentur nuptiæ, an aliquibus interdicanur, quia omnibus licere volunt, vt sit sacerdos sicut populus, non possunt aliter disciplinam Luteri defendere, nisi Apostolorum Canones, & pontificum Apostolicorum epistolas negent. In hunc quoque locum epistolæ ad Tim. c. 4. multa à me in tertio libro defensionis epistolarum scribuntur. illinc item assumat, qui plura hinc desiderat.

Defensio Canonis Apostolorum 48. de Quadragesimæ ieiunio, & quartæ ac sextæ feriæ. Et quomodo Dominus noster, & Apostoli eius, & Sancti Prophetæ ieiunia indixerunt: & ieiunia indicta seruat ecclesia per vniuersum mundum. Et quomodo conuincatur, non pertinere ad defectum ciborū, quo Catholici vtuntur, id quod Paulus scripsit, Nemo vos iudicet in cibo & potu. &c. & quid in historia Salisburgensium Archiepiscoporum pro religione indicendi ieiunia legatur.

TRanseamus ad secundum locum argumentorum contra Canones: Ad ieiunia (inquiunt) in quadragesima Paschæ, & feriæ quartæ, & parasceues alligant conscientias in Canone 67. contra illud Pauli: Nemo vos iudicet in cibo & potu, aut parte diei festi. Haftenus Magd. Hoc ipsum de ieiunio Quadragesimæ accusarūt quoque in epistola Telesphori. Quare quæ de hac re, & quæ de toto loco Pauli ad Colos. c. 2. & 1. Tim. c. 4. pluribus locis & exemplis scripturæ sanctæ, & veterū patrū testimonijs, & omniū ecclesiarum per Orientem & Occidentē Apostolica constitutione inter se collatis, in v. libro defensionis epistolarū c. 6. copiosè respondemus, eadē hic istis responsa sint. Qui enim epistolā Telesphori, septimi post beatū Petrum pontificis, de ieiunio Quadragesimæ defendit, Canonē Apostolorū defendit. Sed quia Luterani & Calviniani tradunt, ieiunandū quidē esse spontē ad castigandū corpus, sed non secundū legē & præceptū, quodd hoc sit alligare conscientias: illud tantū hinc à Magdeburgensibus querā, qui indicere ieiuniū, iniicere laqueum conscientijs, & imponere onera Iudaica interpretantur, & ideo ieiuniū Quadragesimæ, & Canones Apostolorū, qui illud seruare iubēt, negant, cum indictū est ieiuniū in Pauli à Deo electi, & Barnabæ ordinatione, quæ Antiochiæ per impositionē manū cū oratione, vt Lucas narrat, facta est, est ne tūc laqueus iniectus, & Iudaicū onus impositū, an non? Sed negabunt fortassis indictū tunc fuisse ieiunium: at indictum fuisse, conuincit omnium ecclesiarū per Orientem & Occidentem prisca consuetudo, Apostolicæ traditionis locupletissimus testis. Sic enim vsque in hodiernum diem, sicut ab initio acce-

Indicta ieiunia contra Lut. & Cal. asseruntur.

Act. 13. Apostoli in ordinationibus ieiunia indixerunt.

B 2 perunt,

Afl. 14.

Tit. 1.

I. con. tom.
pag. 789.

Rex Niniuitarum, ieiunium indixit ex Iona prædicatione.

Ion. 3.

Ex Christi prædicatione ieiunium quartæ & sextæ feriæ, in ecclesiis introductum.

perunt, indicto ieiunio cum oratione, & per mantis impositionem ordinationes faciunt: ut idem quoque Paulus & Barnabas, indicto ieiunio presbyteros per singulas ecclesias ordinarent, quod idem Lucas narrat. Immo sic etiam Tito præcepit, ut per ciuitates presbyteros ordinaret, cum ad eum scripsit: Huius rei gratia reliqui te Cretæ, ut ea, quæ desunt, corrigas, & constituas per ciuitates presbyteros, sicut & ego disposui tibi. Quis enim credat, præter Magd. Paulum Tito, ut ordinationes presbyterorum aliter faceret, disposuisse, quam ut ipse idem Paulus eas faciebat? disposuit igitur Tito, ut cum oratione & indicto ieiunio faceret, sicut ipse fecit, & sicut hodie omnes ecclesiæ Catholicorum faciunt, & semper fecerunt. Vel docete vos Magd. in quibus ecclesijs catholicorum vel nunc ordinationes fiant, vel vnquam factæ sint extra ieiunia quatuor temporum & quadragesimæ: de ordinarijs ordinationibus loquor. Huius verò antiquitatis & Apostolicæ traditionis ieiunandi in ordinationibus, testis quoque est magnus Leo in epistola ad Dioscorum Alexandrinum: Nam præter auctoritatem (inquit) consuetudinibus, quam ex Apostolica nouimus venire doctrina, etiam sacra doctrina manifestat, quod cum Apostoli Paulum & Barnabam, ex præcepto Spiritus sancti ad Euangelium gentibus mitterent prædicandum, ieiunantes & orantes, imposuerunt eis manus: ut intelligamus quanta & dantium, & accipientium deuotione curandum sit, nè tantæ benedictionis sacramentum negligenter videatur impletum: & quæ sequuntur. Hæc Leo ante mille propè ducentos annos, cuius vos epistolas non negatis, etsi in Centuria quinta earum testimonio abuti soletis. Rursus quæso vos Magd. cum Rex Niniuitarum indixit ieiunium Niniuitis, inquit, Homines & iumenta, & boues & pecora non gustent quicquid, alligauit ne eorum conscientias, an non? Si alligauit, quomodo placauit iram Dei, & misericordiam eius nouo crimine conciliauit? Sicut scriptum est, Et misertus est Dominus super malitia, quam locutus est, ut faceret eis. Quid hæc vestris respondebitis, si quis eorum paulo acutior hoc à vobis quærat? Quæro deinde, vnde didicit Rex, indicere ieiunium Niniuitis? nonne ex prædicatione Ionæ prophetæ, penitentiam & fructum penitentiae ieiunium prædicantis? Ergo Ionas laqueos conscientiae prædicabat, si conscientiam alligat, qui ieiunium indicit. potestisne elabi aut subterfugere hinc? Quod si hæc vera sunt, & refelli nullo modo possunt, quemadmodum Canon Apostolorum, quia sanctionem ieiunij Quadragesimæ continet, conscientias alligat? Ad hæc, si indicere ieiunium, est laqueos conscientiae iniicere, ut isti noui Euangelistæ tradunt: Ergo laqueos conscientiae iniecit Dominus noster, cum respondens Phariseis, qui reprehendebat, quod discipuli Domini non ieiunarent, ut discipuli Ioannis: Venient (inquit) dies cum ablati fuerit ab illis sponsus, & tunc ieiunabunt in illis diebus. Quis enim est nunc præter Luteranos, aut olim fuit præter Aërium hæreticum, & Aërianos, qui non videat, aut olim non videret, impletum esse hoc in ecclesia Catholica, quod Dominus dixit, Cum ablati fuerit sponsus, tunc ieiunabunt

bunt in illis diebus? Qui enim dies isti sunt, quibus ablati sunt? nonne quarta & sexta feria? quarta enim die cœperunt Iudæi tollere eum de medio, siquidem eo die facta est à Iuda pactio cum Iudæis de prodendo Domino: sexta verò crucifixus est, & de medio sublatus. Quibus diebus per vniuersas ecclesias Orientis, sicut à sanctis Apostolis traditum illis est, ab initio usque in hodiernum diem ieiunant. In ecclesijs verò Occidentis, vt earum deuotioni magis conuenire visum est, ieiunium sextæ ferix, & sabbati, loco quartæ ferix, ijdem sancti Apostoli tradiderunt. His enim diebus, sexta, inquam, feria & sabbato, quo corpus Domini, postquam crucifixus est, in sepulcro iacuit, omnes secundum Ecclesiasticam legem à sanctis Apostolis iuxta verbum Domini indictam, quotquot ætas aut inualetudo non impedit, ieiunant, id est, à carne abstinere, quod est ieiunium quoddam, vt tradit Ioannes Damascenus in libello de ieiunijs ad Cometam, quod Tertullianus vocat in libro contra psychicos ieiunium portionale, id est, exceptio (vt ille ait) quorundam eduliorum. Itaque quòd Dominus ieiunium indixerit, cum dixit, Cum ablati fuerit sponsus, tunc ieiunabunt in illis diebus, res ipsa loquitur: & nos prisca traditionis Apostolorum testem producimus omnium ecclesiarum cõsuetudinem. Vos verò Magd. vnde istam vestram nouam consuetudinem, quam patres & Maiores vestri ignorarunt, accepistis, nisi à propheta vestro Martino Lutero? qua in re melius saltem quam vos, vestri illi psychici sentiebant, contra quos Tertullianus disputat, qui illos (inquit) in Euangelio dies ieiunijs determinatos putant, quibus ablati sunt sponsus: nisi quòd tradebant, hos esse solos legitimos dies ieiuniorum Christianorũ, abolitis legalibus & propheticis vetustatibus. Illi enim Iudaicas quoque dierum & ciborum obseruationes falsò nobis obijciebant, vt nunc Magdeb. qui hunc canonem Apostolorum, quia ieiunium Quadragesimæ, & quartæ, ac sextæ ferix iubet, & pœna sancit, ad Iudaica onera pertinere tradunt: ac contra illud Pauli esse dicunt, Nemo vos iudicet in cibo & potu, aut in parte diei festi. Quem locum Pauli quia postea diffusè tractamus lib. 5. principio repetito ab eo loco, Videte, nè quis vos decipiat, & quæ sequuntur, quò magis pateat, quorsum illa conclusio pertineret, Nemo ergò vos iudicet: & reliqua, nè eadem hinc repetam, illud tantum hinc addam, quod illic præmitto: quodq; ad refellendos istos & reuincendos satis fuerit nunc. Quia enim Apostolus contra eos scribebat, qui Iudaicas ciborum obseruationes de mundis & immundis reuocabant, quod ipse idem Apostolus aperte docet, vt demum vno eos verbo refelleret, subiungit: Quæ sunt vmbra futurorum, corpus autem Christi. Etenim si illæ Iudaicæ obseruationes vmbra erant futurorum, vmbra enim habebat lex futurorum bonorum, non ipsam imaginem rerum, vt idem ait, corpore autem adueniente, vmbra cedat necesse est: frustra igitur & vanè colitur vmbra, que iam euauit & cecidit. Videamus nunc, an hic locus Pauli ad nos pertineat, vt ipse idem locus vos coarguat, & calumniari conuin-

Locus ex epistola ad Colossenses nihil contra Christianum ciborum delictum facit.

Saul ieiunium indixit cum Dei non dubia approbatione.

1. Reg. 14.

Ieiunio indicto Archiepiscopi Salisburgensium iram Dei placat.

cat. Quæro enim à vobis Magdeb. abstinebantne Iudæi ab omni genere piscium? minimè, dicetis: quin potius ab alio abstinebant, ab alio non abstinebant: quia aliud genus erat immundum, aliud non, nõ natura, sed lege, quæ umbram habebat. Et in figura hoc genus vetabat, illud non vetabat. At nos à nullo genere piscium, in ieiunijs nostris lege indictis, abstinemus. Rursus quæro, abstinebantne Iudæi ab omni esu carnis? ne id quidem dicetis, Sed potius secundum leges Leuitici ab alio abstinebant, ab alio non. At nos omni genere carnis, in ieiunijs apostolica & Ecclesiastica lege indictis, abstinemus. Quorsum igitur illud Pauli nobis obijcitis, Nemo vos iudicet in cibo & potu, aut parte diei festi? Præterea si cum Saul, vt se de inimicis suis vlcisceretur, ieiunium indixit, & quidem pœna proposita maledictionis, laqueum conscientijs iniicit, quemadmodum ieiunio indicto tantam Deus, vt ait Tertullianus, auctoritatem præstitit, vt filius Ionathas, quanquam ignarus edicti, sorte tamen sit diuinitus de delicto conuictus? Addit præterea idem Tertullianus: Benè autem, quod & Episcopi vniuersæ plebi mandare ieiunia assolent, non dico de industria stirpium conferendarum, sed interdum ex aliqua sollicitudinis ecclesiasticæ causa. Deniquè, vt hunc locum semel finiam, legite historiam Salisburgensium Archiepiscoporum, vnde, quantum ad placandum Deum ieiunium indictum valeat, facile, si vultis, intelligetis. Cum enim, ante annos propè octingentos post mortem Beretici Archiepiscopi Salisburgensis, tam ingens frigus mense Maio præter naturam esset, vt aues ipsæ interirent, & imber guttarum ardētium, ac coloris sanguinei efflueret, quæ quibus inciderent, celeri eos morte perimerent, Episcopi Bauariæ in ea plaga ac calamitate ieiunium per totam Bauariam indixerunt: iidemq; cum Principe Bauariæ Bessalio, nudis pedibus in cinere ac sacco tum publice, tum priuatè pœnitentiam egerunt, & peccata confessi sunt. ita factum est, vt plaga illa inflicta curata, & ira Dei placata fuerit. An igitur tam admirabilis beneficij tam ingrata memoria vestra erit, vt indicta ieiunia condemnetis, & ad laqueos conscientiæ, & traditiones hominum, ac non potius ad pietatem & pœnitentiam, ac veniam impetrandam pertinere dicatis? idq; cum permulti nationis vestræ ex Bauariis oriundi, nunquam nati essent, nec huius lucis vsuram cepissent, nisi ieiunium illud indictum esset.

Defensio Canonum Apostolicorum de nuptijs, quos Magdeburgenses dicunt repugnare inter se: & de interpretatione Canonis 5. ex vi verborum, & collatione scripturæ Pauli: & quomodo conuincantur Magdeburgenses ignorare, quæ sint & dicantur pugnantia, item defensio aliorum duorum Canonum de ieiunio, quos falso tradunt pugnare inter se. Cap. 4.

“ **S**ed pergamus ad alia, quæ in accusatione Canonum sequuntur: Deindè
“ (inquiunt) inter eos reperiuntur Canones repugnantia præcipientes, quales